

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 123/2026
24.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Здравковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 337/25 од 24.09.2025.године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 158/25 од 11.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2026.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Здравковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 337/25 од 24.09.2025.године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 158/25 од 11.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 337/25 од 24.09.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1.КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године и десет месеци, коју да издржи по првонаснажности пресуде и у коју му је урачунато време проведено у притвору од 16.05.2025. године до 24.09.2025. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, те да ОЈТ у Крушевцу исплати износ од 28.920,00 динара, као и на име паушала суду износ од 15.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 158/25 од 11.12.2025. године одбијене су као неосноване жалбе ОЈТ у Крушевцу и бранилаца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Здравковић, због битне

повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане правноснажне пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду и прекине извршење пресуда до доношења нове одлуке.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводима да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати.

С тим у вези, као незаконити доказ бранилац окривљеног означава видео снимке са сигурносних камера угоститељског објекта „Палас“ од 03.05.2025. године. Бранилац у захтеву наводи да наведени снимци нису презентовани од стране оштећеног као странке у поступку, нити чине део исказа оштећеног, а на објекту на коме су биле постављене камере није постојало упозорење да је објекат под видео надзором, у складу са Законом о приватном обезбеђењу. По наводима одбране, када се послови заштите објеката који се користи за јавну употребу врше уз употребу уређаја за снимање тада су правно лице или предузетник дужни да на видљивом месту истакну обавештење да је објекат заштићен видео обезбеђењем а корисник услуге је обавезан да то прихвати и архивирани снимци чува најмање 30 дана и да их на захтев стави на увид овлашћеном полицијском службенику. Ову материју регулише и Правилник о начину вршења послова техничке заштите и коришћења техничких средстава. Поред тога одредбама члана 54. Закона о заштити података о личности, који се примењује од 21.08.2019. године је прописано да у случају систематског надзора над јавно доступним површинама, потребно је извршити процену утицаја предвиђених радњи обраде на заштиту податка о личности. С тим у вези се истиче да је власник ресторана увео видео надзор супротно наведеним прописима, да је то урађено у објекту који нема лиценцу, да није постојао закључен уговор о томе, ни обавештење да је објекат под видео надзором, па су овако прибављени снимци незаконити. Поред тога ови снимци су незаконити и по другом основу, јер су прибављени супротно одредби члана 286. ЗКП. Наведене одредбе се односе на дужност полиције да открију и обезбеде трагове кривичног дела и предмете који могу послужити као доказ у поступку али да је полиција дужна да одмах, а најкасније у року од 24 часа након предузимања, обавести јавног тужиоца. Полиција је извршила форензички преглед лица места дана 09.05.2025. године, након захтева јавног тужиоца али су о наведеној радњи – изузимању видео записа са надзорних камера обавестили јавног тужиоца тек дана 16.05.2025. године. Имајући наведено у виду на овако прибављеним доказима није могла бити заснована пресуда.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су, по налажењу овог суда, неосновани.

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка. Ставом 2. истог члана је прописано да у циљу испуњења дужности из става 1. овог члана, полиција може: да тражи потребна обавештења од грађана; да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага; да за неопходно потребно време, а најдуже до осам часова ограничи кретање на одређеном простору; да предузме потребне мере у вези са утврђивањем истоветности лица и предмета; да распише потрагу за лицем и предметима за којима се трага; да у присуству одговорног лица прегледа одређене објекте и просторије државних органа, предузећа, радњи и других правних лица, оствари увид у њихову документацију и да је по потреби одузме; да предузме друге потребне мере и радње. О чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи, а могу бити од интереса за кривични поступак, као и о предметима који су пронађени или одузети, саставиће се записник или службена белешка. Ставом 4. истог члана прописано је да о предузимању мера и радњи из става 2. и 3. овог члана полиција одмах, а најкасније у року од 24 часа након предузимања, обавештава јавног тужиоца.

Из списка произилази да су овлашћена службена лица ПУ Крушевац на основу захтева за прикупљање потребних обавештења ОЈТ у Крушевцу Ктр 953/24 од 08.05.2025. године, јавног тужиоца Снежане Митић, сачинили извештај о форензичком прегледу лица места Кт 804-343/25 од 09.05.2025. године са фотографијама, да су изузели видео запис са ДВР уређаја надзорних камера ресторана „Палас“ за дан 03.05.2025. године, приликом вршења увиђаја дана 08.05.2025. године, да су у периоду од 09.05., 12.05., 15.05. и 16.05.2025. године сачинили више службених белешки о обавештењу примљеном од грађана. Овако прикупљени докази су приложени уз кривичну пријаву Ку 21239/25 од 16.05.2025. године јавном тужиоцу Основног јавног тужилаштва у Крушевцу, од стране ПУ у Крушевац, Одељења криминалистичке полиције, Одсек за сузбијање општег криминала.

Према наведеном, полицијски службеници су у смислу одредбе члана 286. став 4. ЗКП, обавестили јавног тужиоца Снежану Митић након континуирано спроведених радњи полиције у периоду од 08.05. до 16.05.2025. године, а које радње је јавни тужилац поверила полицији, па су неосновани наводи захтева за заштиту законитости да су овако прибављени докази прибављени супротно одреби члана 286. ЗКП.

Из записника о главном претресу од 19.08.2025. године произилази да је извршен увид у три видео записа на ЦД-у од 03.05.2025. године, који видео снимци су се налазили у оквиру видео надзора у угоститељском објекту „Палас“. По ставу Врховног суда, наведени видео записи сигурносних камера не

представљају незаконите доказе, обзиром да је, сходно члану 286. став 1. ЗКП, полиција овлашћена да у преткривичном поступку обави све радње које ће помоћи да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ. При томе, када су у питању овако сачињени видео снимци са камера видео надзора, које су постављене у фирмама, привредним друштвима, продајним објектима, такви докази нису незаконити, у смислу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, имајући у виду чињеницу да су наведене камере постављене у циљу обезбеђења објеката и простора, а на шта правна лица имају право, сходно Закону о приватном обезбеђењу, којима се уређује поред осталог и заштита објеката.

Поред изнетог, Врховни суд указује и да наводи захтева да је у конкретном случају поступљено супротно одредбама Закона о приватном обезбеђењу и Правилнику о начину вршења послова техничке заштите и коришћења техничких средстава су без утицаја на оцену законитости означених доказа, имајући у виду да се ради о снимању објекта који је увео држалац просторија као вид безбедносне мере и заштите своје имовине од извршилаца било ког кривичног дела, па чињеница да ли је постојала процедура у складу са означеним Законом и Правилником од стране држаоца не утиче на законитост овог доказа у смислу Законика о кривичном поступку, обзиром да је камера била постављена у угоститељском објекту „Палас“ на видљивом месту.

Имајући у виду да видео снимци достављени од стране ПУ Крушевац, сходно изнетом, нису ни по начину прибављања ни по својој садржини незаконити докази на којима се пресуда не може заснивати, то се као неосновани оцењују супротно наводи браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП наводима да је суд погрешно применио одредбе о поштравању казне, односно одредбе о вишеструком поврату из члана 55а КЗ. Бранилац истиче да је окривљени два пута осуђиван и то пресудом Првог основног суда у Београду и пресудом Основног суда у Смедереву, али да је том другом пресудом осуђен на казну затвора у трајању од једне године у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора. Како се ради о ванзаводској мери – кућном затвору, интенција законодавца није била да се иста изједначи са класичном казном затвора, те окривљени у конкретном случају није имао испуњена оба кумулативна услова, односно две казне затвора у трајању од најмање једне године, те се нису могле применити одребе о вишеструком поврату.

Одредбом члана 55а КЗ прописано је да ће за кривично дело учињено са умишљајем, за које је прописана казна затвора, суд изрећи казну изнад половине распона прописане казне по следећим условима: 1) ако је учинилац раније два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање једну годину; 2) ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година.

Из извештаја Основног суда у Крушевцу Ик 336/16 од 16.09.2025. године произлази да је окривљени АА осуђиван два пута за кривична дела учињена са умишљајем на казну затвора у трајању од најмање једне године и то: пресудом

Првог основног суда у Београду К 1618/16 - Спк 479/16 од 20.10.2016. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и десет месеци, коју је издржао у периоду од 04.01.2017. до 14.06.2018. године, а у коју му је урачунато време проведено у притвору од 08.05.2016. године до 28.09.2016. године, пресудом Основног суда у Смедереву К 1090/16 од 25.12.2018. године, на казну затвора у трајању од једне године у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, коју је издржао у периоду од 17.11.2021. године до 18.10.2022. године, с тим што је условно пуштен правноснажним решењем Основног суда у Смедереву Куо 16/22 од 16.09.2022. године, са роком проверавања дана 17.11.2022. године.

Како од дана отпуштања окривљеног са издржавања казне по пресуди Основног суда у Смедереву К 1090/16 од 25.12.2018. године, коју је издржавао у периоду од 17.11.2021. године до 18.10.2022. године, до извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим у овом кривичном поступку (03.05.2025. године), није протекло пет година, то су у конкретном случају испуњени сви услови за примену одредбе члана 55а КЗ, која се односи на одмеравање казне у случају вишеструког поврата.

У погледу навода браниоца окривљеног да се не могу изједначити казна затвора и кућни затвор, као ванзаводска мера приликом примене одредбе члана 55а КЗ, Врховни суд налази да су правилно нижестепени судови у својој одлуци навели да је одредбом члана 45. став 3. и 4. КЗ прописан начин извршења казне затвора, уколико су испуњени услови из члана 45. КЗ, па суд може одредити да се изречена казна затвора у трајању до једне године, издржи у просторијама у којима окривљени станује. Према томе ради се о истим казнама које су изједначене када је у питању примена вишеструког поврата из члана 55а КЗ, с тим што суд окривљеном код изречене казне затвора у краћем трајању – до годину дана, даје могућност да наведену казну издржи у просторијама у којима станује.

Из наведених разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Здравковића, и у овом делу оценио као неоснован, с обзиром да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић